

Dit is een echte 'tour de chant' van Jacques Brel. Hij bereikt zijn belangrijkste doel: ons even verward en uitgeput achterlaten als de artiest aan het einde van zijn optreden.

In elke tekening vinden we de beroemd geworden uitdrukkingen van de performer en de privépersoon. De eerste reet zijn buik uiteen om uit te schreeuwen wat hem in de ogen stak, te weten de hypocrisie, de gierigheid en de domheid. De tweede schonk graag aandacht aan de wanhoop van de mensen om de zijne beter te verbergen voor indiscrete personen en was altijd bereid om bij wijze van 'acte gratuite' zijn eenzaamheid te delen.

Van portret tot portret voel je de vragen die Jacques Brel zich stelt, enerzijds over waarom hij zo van alle anderen verschilt en anderzijds over zijn verbazing met betrekking tot het gebrek aan liefde tussen de mensen. Als je het laatste portret bekijkt kun je niet nalaten om 'bedankt' te fluisteren.

Bedankt, Jacques Brel, dat je onze veel te drukke levens gedurende de tijd van een liedje doorkruist hebt en dat je in ons geheugen geprint blijft door je echtheid. Bedankt, Gabriëlle Vincent, dat je ons met je talent een nieuw lied 'zonder woorden' van Jacques Brel geschonken hebt.